

עדים מומחים

תרגום משפטי

רו"ח

פוליגרף

צילום תדמיתי

צריך חו"ד של מומחה?

לחץ

שמאים

תמלול והקלטות

גרפולוגיה משפטית

חו"ד רפואית

חוקרים פרטיים

לברי איתור

יעל גורליק

חפש כתבה

פסיקה | המגזין | חקיקה | כתבי טענות | טכסים | TV | משאלים | שרותים משפטיים | פורום

חיפוש עורכי דין

מיקומך באתר: עמוד ראשי << חיפוש פסקי-דין >> ת"א 26930-05-14 יצחקי נ' עמיגור ניהול נכסים בע"מ ואח'

ת"א 26930-05-14 יצחקי נ' עמיגור ניהול נכסים בע"מ ואח'

הגבלה ועוד

פסודי ע"ר, כנסתים ונטיילון
סאד-סאבא

סחר
סאד-סאבא

צור קשר

משרד עורכי דין

צור קשר

צהלה הלוג
עו"ד נטריין וגישור

צור קשר

אביבה קלר עו"ד

צור קשר

אורנה ונחל נון
עו"ד

צור קשר

אורן יוסף עו"ד

צור קשר

יארן קלימן עו"ד

תאריך פרסום: 14/02/2017 | גרסת הדפסה

מגזין בתחום:

- חוזים ומסחר
- דיני תקשורת ואינטרנט
- דיני עבודה
- דיני ביטוח
- פלילי
- דיני מקרקעין
- דיני צרכנות ותיירות
- בנקים
- קניין רוחני
- דיני משפחה
- דיני תאגידים
- הוצאה לפועל
- רשלנות רפואית
- דיני נזיקין
- מיסים
- תעבורה
- חוקתי ומנהלי

ת"א 26930-05-14
09/02/2017

ת"א
בית משפט השלום תל אביב - יפו
בפני השופט:
ישי קורן

- נגד -

תובעת:
דלילה יצחקי טל ביבר
עו"ד טל ביבר

נתבעים:
1. עמיגור ניהול נכסים בע"מ
2. הראל חברה לביטוח בע"מ

עו"ד יעל שוורץ

פסק דין

פתח דבר

1. תביעה להטבת נזקי גוף, שיסודה באירוע נפילה מיום 4/5/2012, שהתרחש בחצר הבית שבו התגוררה התובעת במועד התאונה (להלן – התאונה).

התובעת, ילידת 7/6/1961, מנהלת חשבונות במקצועה התגוררה במעד התאונה במבנה צמוד קרקע ברח' משעול הסירה 3, באתר ה"קראווילות" בניצן (להלן – הבית). למקום זה הועברה התובעת מביתה ביישוב בדולח שבגוש קטיף, על פי החלטת ממשלה שלימים כונתה "תכנית ההתנתקות". המבנה שבו מתגוררת התובעת נבנה על ידי הנתבעת 1 (להלן – עמיגור). עמיגור מבוטחת על ידי הנתבעת 2, הראל.

2. ביום 4/5/2012 בשעות הבוקר, שהתה התובעת בשטח המרוצף בחצר האחורית של הבית, בסמוך לחלון הוויטרינה שמבדילה בין הבית לחצר. בשלב כלשהו נתקלה רגלה של התובעת במרצפת שבלטה באופן חריג לעומת מרצפות סמוכות (להלן – המפגע) והתובעת נפלה ארצה.

**HOT עסקים
במבצעים
בלעדיים
לחברי אתר
פסקדין**

HOT
עסקים

**אינטרנט
עד 200 מגה**

**טריפלים כולל
מסך LED**

**טלפון ללא
הגבלה ועוד**

לפרטים >>

תמונת המפגע

3. התובעת נחבלה במרפק יד ימין, ופונתה לבית החולים ברזילי באשקלון. בבית החולים נמצא כי התובעת סובלת משבר בראש הרדיוס של מרפק ימין עם תזוזה מינימלית. התובעת שוחררה לביתה לאחר שבוצע מתלה ליד ימין. בהמשך בוצע מעקב רפואי בקופת החולים אחר תהליך ההחלמה של התובעת, במקביל לטיפול פיזיותרפיה. התובעת קיבלה אישורי מחלה מעת לעת ממועד התאונה ועד ליום 4/8/2012, כשלושה חודשים לאחר התאונה, אך הוסיפה להתלונן על כאבים גם לאחר מכן.

4. אורתופד מומחה מטעם התובעת, ד"ר תבור חובב, קבע בחוות דעת מיום 12/2/2014 כי התובעת סובלת מנכות צמיתה בשיעור של 10%, לפי סעי' 35(1)(ב) לתקנות הביטוח הלאומי בדבר קביעת דרגת נכות, בגין כאבים והגבלה בתנועה של מרפק ימני (יד דומיננטית), השפעה קלה על כושר הפעולה הכללי והתנועות. ביום 10/5/2015 הודיעו הצדדים כי ממצאיו של ד"ר תבור מקובלים על שני הצדדים (בקשה מס' 3).

התביעה

5. התובעת טוענת כי עובר לתאונה פנתה לעמיגור מספר פעמים בדבר המפגע אך הנתבעת לא עשתה דבר בעניין. התובעת ומשפחתה פנו לעמיגור ולמזכירות היישוב ניצן בטלפון פעמים רבות ובשלב מסוים נאמר להם שהליקוי לא יתוקן. הנתבעת התרשלה בבניית הבית, ובתחזוקתו, ועל כן היא אחראית לנזקי התובעת.

6. כתוצאה מהתאונה נגרמה לתובעת נכות בשיעור של 10% בידה הימנית הדומיננטית. מדובר בנכות תפקודית שפוגעת באיכות החיים של התובעת ובתפקודה היומיומי. לנכותה של התובעת יש השלכה ממשית על כושר ההשתכרות של התובעת.

7. התובעת מבקשת לפסוק לה פיצויים לפי ראשי הנזק הבאים:

כאב וסבל – 70,000 ₪;

הפסדי השתכרות לעבר – 32,200 ₪;

הפסד השתכרות לעתיד – 90,331 ₪;

הפסד פנסיה וזכויות סוציאליות – 10,839 ₪;

עזרת הזולת לעבר – 35,000 ₪;

עזרת הזולת לעתיד – 227,134 ₪;

הוצאות לעבר ולעתיד – 15,000 ₪.

סה"כ – 480,504 ₪

(בתחשיב הנזק מטעם התובעת נשמט סך של 7,000 ₪, ונרשם בטעות סך של 473,504 ₪ בלבד).

ההגנה

8. הנתבעות טוענות כי התאונה – המוכחשת כשלעצמה – לא נגרמה בשל מעשה או מחדל של הנתבעות. האחריות לתאונה – ככל שהייתה – מוטלת במלואה על התובעת עצמה שלא נקטה באמצעי זהירות מתאימים למרות מגוריה בבית וידיעת קיומו של המפגע הנטען. מכל סכום נזק שייפסק יש לנכות חלק ניכר בגין אשם תורם של התובעת.

9. הבית נמסר לתובעת ובני משפחתה בחודש 8/2005 וממועד זה היו התובעת ומשפחתה בעלי השליטה המלאה והבלעדית בנכס. לפיכך, אם הבחינו התובעת ובני משפחתה בליקוי כלשהו היה עליהם לתקנו באופן מיידי, או ליידע את עמיגור אודות הליקוי. הדבר לא נעשה. עובר לאירוע לא התקבלה אצל עמיגור כל תלונה ביחס למפגע וגם בביקור השנתי שבוצע במקום עובר לאירוע על ידי נציגי עמיגור לא דווחה התובעת אודות המפגע. לו היה נמסר דיווח לעמיגור היה הדבר מוצא את ביטויו בדו"חות הליקויים. גם לאחר התאונה לא העבירה התובעת לעמיגור דיווח ב"זמן אמת". עמיגור שמעה לראשונה על התאונה עם קבלת מכתב דרישה מב"כ התובעת.

10. הנתבעות כופרות בסכום הנזק הנטען. נכותה הרפואית של התובעת אינה מייצגת נכות תפקודית כלשהי. התובעת לא הוכיחה את נזקה.

11. אשר לראשי הנזק הנטענים, טענו הנתבעות בתחשיב הנזק מטעמן:

לא הוכח כי נגרם לתובעת נזק כלשהו בגין הפסדי שכר לעבר, ומכל סכום שייפסק יש לנכות תגמולי מל"ל בסך 17,081 ₪.

בגין הפסדי שכר לעתיד יש לפסוק סכום גלובלי שלא יעלה על 25,000 ₪.

כאב וסבל יש לשום בסכום של 22,000 ₪.

לא הוכח כי דרשה לתובעת עזרה של צד שלישי או כי תידרש עזרה כזו בעתיד. עבור תקופת ההחלמה יש לפסוק לכל היותר סך של 2,000 ₪.

לא הוכחו הוצאות כלשהן – הוצאות רפואיות או הוצאות נסיעה. ככל שהיו לתובעת הוצאות הרי הן מכוסות על ידי חוק ביטוח בריאות ממלכתי. מכל מקום, סכום ההוצאות אינו עולה על 1,000 ₪.

נמצא כי סכום הנזק של התובעת אינו עולה על 50,000 ₪, ואף זאת בכפוף לטענות הנתבעות בעניין האחריות כמפורט לעיל.

הנתבעות מבקשות לדחות את התביעה ולחייב את התובעת בהוצאות.

הראיות

12. מטעם התובעת הוגשו תצהירי עדות ראשית של התובעת ושל בעלה. לתצהירים צורפו מסמכים רפואיים, תלושי שכר, תמונות המפגע, וחוות דעת המומחה ד"ר תבור. עוד צורף כראייה מטעם התובעת תמליל שיחה שהתקיימה בין התובעת ובין גב' שירלי בכר – עדה מטעם הנתבעות, לאחר הגשת הראיות מטעם הנתבעות.

לבקשת התובעת העידה מטעמה, ללא תצהיר, הגב' עדנה קטרנצ'יק (להלן – עדנה).

13. מטעם הנתבעות הוגשו תצהירי עדות ראשית של מר ציון בוסקילה, וגב' שירלי בכר, שניהם נציגי עמיגור אשר עסקו במתן שירות לתושבי אתר ה"קראווילות" בניצן (להלן – תצהיר בוסקילה ותצהיר בכר – בהתאמה). הוגש גם תצהיר חוקר פרטי מטעם הנתבעות, ללא תמלילי החקירה הנספחים לתצהיר. בסופו של יום, החוקר לא הוזמן למתן עדות והתמלילים שביקשו הנתבעות להגיש באמצעות החוקר לא הוגשו כראיה מטעם הנתבעות.

לתצהיר בוסקילה צורף מסמך שכותרתו "ריכוז תיקונים בדירה", אשר מתעד לכאורה תיקונים ועבודות שנעשו מטעם עמיגור בבית התובעת מיום 30/5/2007 עד ליום 6/7/2015. עוד צורף דו"ח המתאר ביקור שנעשה מטעם עמיגור בבית התובעת ביום 21/3/2011.

הנתבעות הגישו גם תיק מוצגים ובו המסמכים הבאים:

א. שאלון ותצהיר תשובות של התובעת;

ב. תיעוד רפואי של התובעת;

ג. דו"ח רציפות ביטוח של התובעת במל"ל;

ד. תיק המל"ל של התובעת – ענף נפגעי עבודה;

ה. התיק המל"ל של התובעת – ענף נכות כללית.

לבקשת הנתבעות התקבלו שתי תעודות עובד ציבור של המל"ל, האחת ממחלקת נכות כללית (מיום 15/3/2016), והשנייה מענף נפגעי עבודה (מיום 8/3/2016).

דין והכרעה

14. שלוש שאלות עומדות להכרעה בתיק זה:

א. מה היו נסיבות התאונה והאם נגרמה בשל המפגע?

ב. האם יש להטיל על עמיגור אחריות למפגע, והאם יש לזקוף אשם תורם לחובת התובעת?

ג. מה שומת הנזק שנגרם לתובעת בתאונה?

אדון בשאלות כסדרן.

נסיבות התאונה

15. התובעת טענה כי נפלה ונחבלה לאחר שרגלה נתקלה במפגע. הנתבעות הכחישו את גרסת התובעת, וטענו כי הנפילה ארעה שלא בקשר למפגע הנטען. לראיה, ציינו הנתבעות, כי במסמכים הרפואיים הסמוכים לאירוע כלל לא נזכר מפגע כלשהו ונאמר רק כי התובעת נפלה ונחבלה.

16. בפתח הדיון בפרק זה אציין כי אני נותן אמון מלא בגרסת התובעת באשר לנסיבות התאונה. אין להסיק דבר מכך שבמסמכים הרפואיים מצוין רק שהתובעת נפלה בביתה ללא פירוט מכלול הנסיבות. ודוק, אין במסמכים הרפואיים גרסה אשר עומדת בסתירה לגרסת התובעת, אלא שאין בהם פירוט מלא של נסיבות הנפילה. התובעת אינה אחראית על רישום המסמכים הרפואיים ועל מידת הפירוט בהם. נקל להבין שלצורך הטיפול הרפואי די בכך שהתובעת נפלה ונחבלה בידה, ואין כל חשיבות לתיאור המפורט של נסיבות הנפילה. אדרבה, לדידי, המסמכים הרפואיים רק מאששים את גרסת התובעת.

בסעי' 11 לתצהירה מעידה התובעת כך:

**HOT עסקים
במבצעים
בלעדיים
לחברי אתר
פסקדין**

HOT
עסקים

**אינטרנט
עד 200 מגה**

**טריפלים כולל
מסך LED**

**טלפון ללא
הגבלה ועוד**

לפרטים <

"ביום 4/5/12 בשעה 7:00 בבוקר בערך, בחצר הבית, ליד מפתן הכניסה שבחצר האחורית, לפתע נפלתי והוטחתי מלוא קומתי ארצה בעוצמה, עקב המרצפות השקועות והמשובשות שמרצפות את המשטח הסמוך למפתן הכניסה לבית ואשר עקב שקיעתן נוצר (כך במקור. י"ק) הפרשי גבהים בין השטח המרוצף לבין מפתן הכניסה לבית ובין המרצפות לבין עצמן."

התובעת נחקרה בחקירה נגדית, ועמדה על גרסתה. מרבית החקירה נסבה על השאלה אם הודיעה התובעת לנתבעת 1 על המפגע ובאיזה אופן. שאלות בודדות בלבד נשאלו ביחס לאירוע עצמו. התובעת העידה שהיא אינה זוכרת אם נפלה כשיצאה מהבית או בכניסתה אליו (עמ' 13 ש' 12). כשנשאלה התובעת היכן בדיוק נפלה, הצביעה התובעת על התמונה שבה נראה המפגע בסמוך לפתח הבית, ואמרה: "פה התיישבתי. אני זוכרת שאיבדתי חושים והתיישבתי פה. נפלתי פה וישבתי עד שבעלי חזר מהתפילה." (עמ' 14 ש' 16). בהמשך מציינת התובעת שלא צעקה ולא העירה את ילדיה הבוגרים שישנו בבית. היא המתינה לבעלה כחמש דקות עד שחזר מהתפילה. ומוסיפה התובעת: "הוא ראה שהדלת פתוחה, של הסלון, והוא רגיל, יוצא החוצה. ראה אותי יושבת. אז אמרתי לו שנפלתי... וזהו. נתן לי יד, נכנסתי, שטפתי פנים. התארגנו, הלכנו למרפאה... בשבע וחצי נפתחה המרפאה. הלכנו לרופאה, שלחה אותי למיון. לברזילי." (עמ' 15 ש' 8). עדות זו עולה בקנה אחד עם מסמכי המרכז הרפואי ברזילי, לפיהם התקבלה התובעת בחדר המיון ביום 4/5/12 בשעה 09:13. עדות זו מתיישבת היטב גם עם עדותו של הבעל.

17. בסע' 12 לתצהירו מעיד בעלה של התובעת, מר שאול יצחקי, כך:

"ביום 4/5/12 בשעה 7:00 בבוקר בערך נכנסתי הבית (כך במקור. י"ק) לאחר שחזרתי מבית הכנסת ומיד ראיתי שדלילה יושבת על הרצפה ליד פתח הכניסה של החצר האחורית ונאנקת מאכזבים. מיד חשתי לעזרתה והיא סיפרה לי שנפלה בגלל המרצפות השקועות והמשובשות שליד מפתן הכניסה האחורית של חצר המבנה. פיניתי אותה למרפאה בניצן ומשם לביה"ח ברזילי."

גם הבעל נחקר באריכות בעניין הדיווח לעמיגור על הליקויים בבית ובסביבתו. הבעל נשאל שאלות ספורות בלבד על האירוע ונסיבותיו. תשובותיו לשאלות אלה מחזקות את גרסת התובעת. הבעל הצביע על האזור שממין למרצפת שנראית בתמונת המפגע דלעיל, כעל המקום שבו מצא את התובעת יושבת כשחזר הביתה. לדבריו, ניגש אל התובעת, עזר לה לקום ולקח אותה למרפאה ומשם לבית החולים ברזילי.

18. כאמור, מצאתי את גרסת התובעת ובעלה כמהימנה ביותר. איני רואה סיבה לפקפק בגרסת התובעת באשר לנסיבות התאונה. מסקנתי היא, אפוא, שהתובעת נתקלה במפגע, נפלה ונחבלה.

האחריות לתאונה

19. את טענותיהם כלפי עמיגור השתיתו התובעים על כך שעמיגור היא שבנתה את הבית והיא שהייתה אחראית על תחזוקתו השוטפת. עוד טענו התובעים כי עובר לתאונה התלוננו מספר פעמים בפני עמיגור על המרצפות השקועות והמשובשות שבחצר, אך עמיגור לא עשתה דבר לתיקון הליקויים ואף הבהירה לתובעת ולמשפחתה כי אין בדעתה לפעול לתיקון הליקויים.

עמיגור הכחישה בכתב הגנתה את אחריותה לתקינות הבית. לשיטתה, הבית נמסר לחזקתם הבלעדית של התובעת ובני משפחתה בחדש אוגוסט 2005 או בסמוך לכך, ומכאן ואילך היה על התובעת ומשפחתה לפעול לתיקון הליקויים, או למצער, ליידע את עמיגור אודות המפגע "על מנת שזו תבחן באם התיקון הדרוש מצוי בתחום אחריותה". (סע' ג' בראש כתב ההגנה).

עמיגור מכחישה בתוקף כי אי פעם התלוננו התובעת ומשפחתה בפני עמיגור אודות הליקויים בריצוף החצר האחורית, ומדגישה כי גם בביקור השנתי שבוצע עובר לתאונה לא נמסר לעמיגור דבר אודות הליקוי הנטען.

עוד טוענת עמיגור כי יש לייחס לתובעת – אשר התגוררה במקום והכירה היטב את הליקוי הנטען – אחריות בלעדית לתאונה או אשם תורם בשיעור של 100%.

20. שאלת האחריות, עמדה במוקד העדויות והחקירות הנגדיות מטעם הצדדים. את חקירתה הנגדית של התובעת פתחה ב"כ הנתבעות במילים הבאות: **"את מבינה שאנחנו פה היום רק על דבר אחד, על הטענה שהמרצפות מחוץ לבית לא היו תקינות ואם הודעתם או לא הודעתם עליהם."** (עמ' 7 ש' 10).

לאחר שעיניתי בטענות הצדדים ובמכלול הראיות שהוצגו לפניי, שוכנעתי כי האחריות לתאונה מוטלת בעיקר על עמיגור. על התובעת ראיתי להטיל אשם תורם בשיעור של 25%.

21. בפתח הדברים אני רואה להדגיש את הסתירה הפנימית המובהקת בהגנתה של עמיגור. בפתח טיעוניה, ביקשה עמיגור להסיר מעצמה כל אחריות למצבו הפיזי של הבית, אך באותה נשימה, בסיום המשפט הבהירה עמיגור כי תיקנה ליקויים בבית התובעת באופן שוטף לאורך השנים וכי הסיבה שהליקוי מושא התביעה לא תוקן היא שהתובעת לא הודיעה עליו לעמיגור. ממה נפשך, אם נדובר בליקוי שתיקונו אינו באחריות עמיגור, מה יעלה ומה יוריד הדיווח של התובעת. נראה, כי ברור גם לעמיגור שהאחריות למצבו הפיזי של הבית מוטלת על עמיגור שבנתה את הבית והייתה מופקדת גם על אחזקתו השוטפת. דו"ח התיקונים שצורף לתצהירו של העד בוסקילה וכולל 43 עבודות שביצעה עמיגור בבית התובעת בין השנים 2007 – 2015 מעיד כאלף עדים כי האחריות לתחזוקת הבית ולתיקון הליקויים בו הייתה מוטלת על עמיגור, לאורך כל השנים. טוב הייתה עושה עמיגור לו נמנעה מהעלות טענות שמקומן לא יכירן מפי גוף ציבורי שמוטלת עליו חובת הגינות מוגברת. ראוי לעמיגור לשנות לנגד עיניה את דבריו כב' השופטת פרוקצ'ה בע"א 6518/98 הוד אביב בע"מ נ' מינהל מקרקעי ישראל, פ"ד נה(4) 28 (2001), לאמור: "חובת ההגינות המחייבת רשות בפעולותיה עם האזרח מכוח המשפט הציבורי הינה קודמת, רחבה יותר ומחמירה יותר מחובת תום-הלב הנובעת מדין החוזים, והיא חלה על

הרשות בכל מגוון פעולותיה הן בתחום המשפט הפרטי והן בתחום הציבורי. היא מחייבת אותה, בין היתר, בכשירותה כבעלת נכסים או כמופקדת על ניהולם". יודגש כי חובת ההגיונות המוגברת חלה לא רק על התנהלותה המהותית של הרשות הציבורית אלא גם על התנהלותה הדיונית.

22. דברים אלה יפים גם לעניין טענה שנטענה על ידי עמיגור לראשונה במסגרת הסיכומים, ולפיה לא זו בלבד שהתובעת ומשפחתה החזיקו בבית ומתוך כך היו אחראים לתחזוקתו, אלא שהם שהחזיקו בבית כשוכרים ועל כן היו אמורים לתקן בעצמם את המפגע שלא תוקן על ידי עמיגור – כמשכירה – לפי סעי' 9 לחוק השכירות והשאיילה.

ראשית, לאורך כל ההליך – עד לסיכומים – לא טענה עמיגור שהתובעים החזיקו בבית כשוכרים, וממילא לא הונחה כל תשתית עובדתית לטענה זו. העלאת טענה זו מפי הנתבעות בשלב שבו נשמעה עומדת בסתירה לחובת ההגיונות המוגברת שחלה על עמיגור כגוף ציבורי.

שנית, ועיקר, סעי' 9 לחוק השכירות והשאיילה, אינו מטיל את חובת התיקון על השוכר, מקום בו היא מוטלת מעיקרה על המשכיר, אלא רק מתיר לו לתקן ליקויים שבאחריות המשכיר ולדרוש מהמשכיר את הוצאות התיקון. דברים אלה נכונים שבעתיים בהתחשב בנסיבות שבהן נקרו התובעת ומשפחתה מביתם בגוש קטיף והועברו שלא ברצונם לאתר ה"קראווילות" בניצן. מכל מקום, מתוך טיעון זה של עמיגור עולה הודאה במקצת, בדבר אחריותה של עמיגור לתיקון הליקויים, אם לא למעלה מזה. לא זו אף זו, העד המרכזי מטעם עמיגור, מר ציון בוסקילה, מאשר בעדותו שהייתה חובה של עמיגור לאתר ביוזמתה ליקויים באתר ה"קראווילות" ולתקנם, ולטענתו כך נעשה בפועל (עמ' 34 ש' 19).

23. גם בשאלת הדיווח לעמיגור אודות המפגע אני מעדיף את גרסת התובעת על פני גרסת הנתבעות.

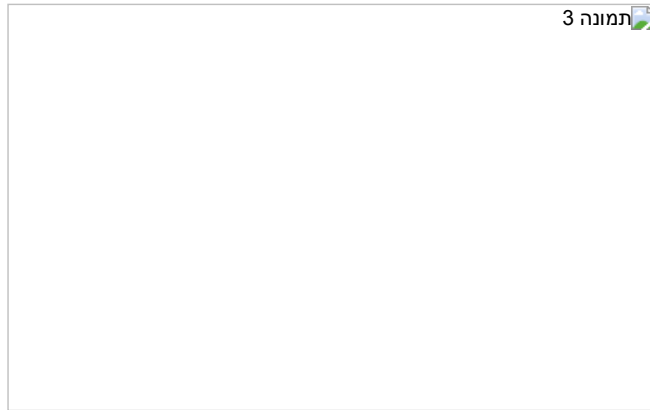
24. בסעי' 6 – 10 לתצהיר התובעת מתארת התובעת את האופן שבו נהגו התובעת ובני משפחתה לדווח לעמיגור על הליקויים בכלל, ועל המפגע בפרט:

6. על כל הליקויים דיווחנו טלפונית באמצעות מסי טלפון שנמסר לנו. הנוהל היה שמודיעים למוזכירות המושב בניצן (שם עבדה ועדיין עובדת למיטב ידיעתנו גבי עדנה קטרנצ'יק) והם היו מעבירים לעמיגור, לבחורה בשם שירלי, כך נמסר לנו.

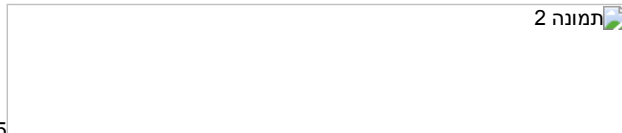
היו פעמים רבות שכבר קצה נפשי בתשובות המייגעות ופניתי ישירות לשירלי אבל לצערי קיבלתי את אותן הבטחות.

אז פנינו ונענינו בכל פעם בנימוס שהנושא יועבר לטיפול. לדאבונו לא היה טיפול בפניותינו אלא טיפול חלקי בלבד. למשל בעיות חשמל טופלו, סדקים בקירות המבנה טופלו, תריסים שהתפרקו תוקנו, תקלות מיווג.

תמונה 3

תמונה 2

25. דברים דומים נרשמו

גם בתצהירו של הבעל, מר שאול יצחקי (סעי' 5 – 9), אשר מוסיף בסעי' 10 לתצהירו:

התובעת ובעלה נחקרו ארוכות על הצהרותיהם, השיבו על כל שאלה שנשאלו, ואת עדויותיהם מצאתי אמין וקוהרנטיות. לדברי התובעת, היא דיווחה על הליקויים בכלל ועל המפגע בפרט ל"עדנה" במשרד העמותה בניצן, ול"שירלי" במשרד עמיגור (ר' עמ' 7 ש' 18). בעלה של התובעת העיד כי דיבר על הליקויים עם "עדנה" ממשרד העמותה בניצן. (עמ' 22 ש' 19). התובעת ובעלה הטיבו לתאר את תחושת חוסר האונים שחשו מול פניות חוזרות ונשנות שלא נענו. התובעת ובעלה נשאלו מדוע לא תיעדו את פניותיהם, והשיבו שהיו טרודים בקשיי היום יום אחרי "הגירוש", כפי שתואר על ידם דבר עקירתם מביתם בגוש קטיף, ולא היו פנויים נפשית לערוך רישום ותיעוד של פניותיהם (עמ' 8 ש' 23; עמ' 23 ש' 26). ההסבר של התובעת ובעלה מקובל עליי לחלוטין. לא אחת ציינתי כי נוח היה למשפטים לו היה העולם מתנהל בכתב, בצילום, ותוך תיעוד מתמיד של ההתרחשויות. בפועל, ואולי טוב שכן, לא כך מנהלים רוב בני האדם את חייהם. האדם הסביר והמצוי אינו מנהל את כל אורחותיו רק שיהיה מוכן ליום שבו תתרחש תאונה, חלילה, ובידיו יהיה כל התיעוד הדרוש להוכחת תביעתו.

HOT
במבצעים
בלעדיים
לחברי אתר
פסקדין

HOT
סיסקו

@
אינטרנט
עד 200 מגה

LED
טריפלים כולל
מסך LED

**טלפון ללא
הגבלה ועוד**

לפרטים >

26. גרסת התובעת ובעלה מקבלת חיזוק מעדותה של עדנה, ומהסתירות בגרסת עדי עמיגור ובמיוחד עדותו של בוסקילה.

עדנה אישרה בעדותה שהיא הייתה מופקדת על קבלת הודעות על ליקויים מהדיירים ועל העברתם לעמיגור. ההודעות היו מועברות לעמיגור באמצעות פקס (עמ' 32 ש' 22). העדה מאשרת גם שבמקרים רבים פנו התושבים ישירות לעמיגור, כי העדיפו את הקשר הישיר עמה (עמ' 32 ש' 27). העדה אינה יודעת להעיד אם העבירה דיווח על הפגע של שקיעת המרצפות בחצר בית התובעת, אך היא מאשרת את גרסת התובעת ובעלה בדבר העברת תלונות רבות על ליקויים. וכך היא מעידה בעניין זה: "אני לא יודעת להגיד אם העברתי ספציפית לגבי המקרה הזה. אני כן יודעת שהעברתי המון המון דיווחים של המשפחה, המון, המון הרבה דיווחים של המשפחה לגבי תקלות. לגבי המקרה הספציפי הזה אני לא זוכרת." (עמ' 33 ש' 1). אם התובעת ובעלה הרבו להתלונן על ליקויים בבית, כדברי העדה, רק הגיוני להניח שהתלוננו גם על הליקויים בריצוף החצר האחורית, כדבריהם. עדותה של עדנה עולה בקנה אחד עם עובדות מרכזיות שנטענו על ידי התובעת ובעלה. עולה על כולן העובדה שהעדה העבירה לעמיגור בפקס הודעות על ליקויים שדווחו לה על ידי התושבים. הודעות אלה והתייעוד בעניינם אמורות להיות בידי עמיגור, ובידה היכולת לסתור האמצעות תיעוד זה את גרסת התובעת בדבר דיווח אודות המפגע.

27. אפס, לא זו בלבד שהתיעוד הרלוונטי לא הוצג על ידי עמיגור, אלא שהוצג תיעוד חלקי ומטעה, והדבר הוכח בחקירה הנגדית של עדי עמיגור.

להוכחת הטענה שלפיה מעולם לא דיווחו התובעת ובעלה על הליקויים במרצפות שבחצר, צירפה עמיגור לתצהיר בוסקילה דו"ח שכותרתו "ריכוז תיקום בדירה" והוא מתייחס לתיקונים שבוצעו בבית התובעת. בהתייחס לדו"ח זה נרשמו בתצהיר בוסקילה הדברים הבאים: "הריני להצהיר כי דו"ח ריכוז התיקונים משקף את כל התלונות שהועלו על ידי התובעת ובני משפחתה בנוגע למבנה שבדון." (סע' 12). הצהרה דומה נרשמה גם בתצהיר בכר (סע' 9). גב' בכר העידה בתצהירה גם על כך שהיא הייתה מופקדת מטעם עמיגור על קבלת תלונות התושבים בניצן, באופן ישיר או באמצעות "עדנה", וכי הייתה עורכת רישום מסודר בדבר זהות המתלונן והליקוי הדורש תיקון. (סע' 3 – 6 לתצהיר בכר). לעומת דברים נחרצים אלה, אשר לכאורה סוגרים את הגולל על גרסת הדיווח שבפי התובעת, התבררו עובדות שונות בתכלית במהלך החקירה הנגדית של עדי ההגנה, ומתמליל השיחה שהגישה התובעת.

28. בתמליל השיחה שנערכה בין התובעת ובין גב' בכר, אישרה הגב' בכר כי ליקויים שלא תוקנו אינם מופיעים בדו"חות שבידי עמיגור (עמ' 3 ש' 7, ושוב בעמ' 5 ש' 22). עוד אומרת הגב' בכר ששל שנאמר על ידיה היה שהיא אינה זוכרת אם היו תלונות על ליקוי בריצוף. גב' בכר מאשרת שאם הדבר אינו מתועד במחשב אין לה אפשרות לזכור (עמ' 4 ש' 23, ושוב בעמ' 5 ש' 15). ואם תמצי לומר, שאין ללמוד משיחה זו דבר, מחמת שהגב' בכר לא ביקשה אלא להפיס את דעתה של התובעת, אישב שדברים דומים נשמעו מפי הגב' בכר בעדותה בבית המשפט.

29. בניגוד לאמור בסע' 12 לתצהיר בוסקילה ובסע' 9 לתצהיר בכר, אישרו שני עדי ההגנה בעדויותיהם כי דו"ח ריכוז התיקונים שצורף לתצהיר בוסקילה אינו משקף את תלונות התובעת ובעלה אלא רק את התלונות שלגביהן בוצע תיקון (ר' עדות בוסקילה עמ' 36 ש' 18 ושוב בש' 22; ר' עדות בכר עמ' 42 ש' 23). כך נשמטה הקרקע תחת הראייה המרכזית שהגישה עמיגור במטרה להוכיח שהתובעת ובעלה לא דיווחו על ליקויי המרצפות.

30. זאת ועוד, עיון בדו"ח ריכוז התיקונים מאשש את טענת התובעת גם באשר לסוג התיקונים שביצעה עמיגור. התובעת טענה שעמיגור תיקנה רק ליקויים של מה בכך בתוך הקראווליות וסירבה לתקן ליקויים משמעותיים כגון ליקויים תשתית וריצוף בחצר. ואכן, בדו"ח האמור מופיעים תיקונים כגון: נזילת מים מסמלה, תיקון חשמל בחדרים, תיקון רטיבות, החלפת מקלחון, תיקון נזילה מהגג, תיקון מזגן, תקלה בגלאי עשן, וכיוצא ב. כל התיקונים הם תיקונים מינוריים שבוצעו בתוך הבית. על כך יעידו גם סכומי התיקונים אשר מפורטים לצד כל תיקון, ורובם בטווח שבין 200 – 400 ₪.

31. אמנם, גם בוסקילה וגם בכר טענו שבדקו ברישומים שבידי עמיגור ולא מצאו זכר לתלונה בעניין הריצוף בחצר (תצהיר בוסקילה סע' 7 ועדות בוסקילה עמ' 41 ש' 6; תצהיר בכר סע' 8 ועדות בכר עמ' 42 ש' 28) אך מרגע שהובהר כי מדובר ברישומים שמצויים בידי עמיגור ולא הוצגו כראיה, הרי שהדבר פועל לחובת עמיגור. ראשית, היה על עמיגור לגלות מסמכים אלה במסגרת גילוי המסמכים. ברור לכל שמדובר במסמכים רלוונטיים, ודבר קיומם לא עלה עד לחקירה הנגדית של עדי ההגנה, אשר הצהירו בתצהיריהם את ההיפך הגמור, כי הדו"ח שצורף לתצהיר בוסקילה משקף את מלוא התלונות – ולא היא. שנית, "...כלל נקוט שני בתי המשפט מימים ימימה, שמעמידים בעל-דין בחזקתו שלא ימנע מבית המשפט ראייה, שהיא לטובתו, ואם נמנע מהבאת ראיה רלבנטית שהיא בהישג ידו, ואין לכך הסבר סביר, ניתן להסיק, שאילו הובאה הראיה, היתה פועלת נגדו. כלל זה מקובל ומושרש הן במשפטים אחרים והן במשפטים פליליים, וככל שהראיה יותר משמעותית, כן ראשי בית המשפט להסיק מאי-הצגתה מסקנות מכריעות יותר וקיצוניות יותר נגד מי שנמנע מהצגתה" (ע"א 548/78 אלמונית נ' פלוגי, פ"ד לה (1) 736, 760 (1980). מצוטט בע"א 2275/90 באמצעות בנין דור בע"מ נ' רוזנברג, פ"ד מז (2) 605, 614 (1993))." (ע"א 9656/05 נפתלי שוורץ נ' רמנוף חברה לסחר וציוד בניה בע"מ (2008)).

בענייננו, משבחרה הנתבעת לצרף לתצהירי העדים מטעמה מסמך המתיימר להעיד על מה שאין בו, והסתירה מסמכים שעשויים לחשוף את המצב לאשורו, ניתן להסיק כי לו היו נחשפים המסמכים הרלוונטיים ניתן היה למצוא בהם את התלונות שעליהם העידו התובעת ובעלה. דוק, אין מדובר במסמכים שאינם בידי עמיגור. כשנשאלה גב' בכר היכן הרישומים שבהם בדקה אם התלונה התובעת על המפגע, אם לאו, השיבה הגב' בכר: **"במשרד. יש לנו קלסרים, הכל מתועד"**. (עמ' 42 ש' 31).

32. הדברים דלעיל מקבלים משנה תוקף נוכח סתירה מובהקת בין עדותו של מר בוסקילה לעדותה של גב' בכר בעניין הדו"ח הנוסף שצורף לתצהיר בוסקילה (נספח ב' לתצהיר).

הדו"ח הנוסף הוא "טופס ביקור משפחה באתר קראווליות", מיום 21/3/2011, שמתעד ביקור שביצעה עמיגור בבית התובעת כשנה לפני התאונה. בסע' 8 של הדו"ח, שכותרתו "מצב תחזוקה", לא נרשם דבר ומכאן מבקשת עמיגור להסיק ששנה לפני התאונה לא נמצא כל ליקוי או מפגע בבית התובעת, ואף לא דיווח על ליקוי כלשהו. על הדו"ח חתומים הגב' שירלי בכר ומר ציון בוסקילה. בתצהיר בכר אין התייחסות לדו"ח זה, אך בתצהיר בוסקילה נרשם בהתייחס לדו"ח זה כי אחת לשנה ובמסגרת התחזוקה השוטפת של אתר ה"קראווליות" עורכים נציגי עמיגור ביקור בכל אחת מהקראווליות, פועלים לאיתורם של מפגעים במבנים, וכן פועלים לתיקון המפגעים שאותרו ומצויים בתחום האחריית של עמיגור (תצהיר בוסקילה סע' 13 – 16).

בעדות בעל פה הבהיר בוסקילה שאת הביקור בבית התובעת הוא לא ערך בעצמו וכי הוא חתום על הדו"ח בחתימת אישור בלבד (עמ' 36 ש' 28). העד עומד על כך שבזמן הביקור – שנודע לוודא בעיקר שהמשפחה לא עזבה את הקראווליה – "אנחנו עוברים את כל הקראווליה ובודקים שיש ליקויים שמן הסתם הדייר לא מתריע עליהם". (עמ' 37 ש' 23). על השאלה מדוע לא הוקפה בעיגול החלופה "לא" בסעיף 8 של הדו"ח כמענה לשאלה שבדו"ח אם קיימות בעיות תחזוקה באתר, ועל המסקנה המובלעת בשאלה לפיה הדו"ח נעשה בצורה שטחית בלבד, משיב העד: "אני חושב שכן זה נעשה בצורה מעמיקה". לטענת העד ליקוי המרצפות הנראה בתמונת המפגע לא היה קיים במועד הביקור ביום 21/3/2011, כשנה לפני מועד התאונה (עמ' 39 ש' 14). זאת, חרף הסכמת העד לכך שהליקוי הנראה

HOT
עסקים
במבצעים
בלעדיים
לחברי אתר
פסקדין

HOT
עסקים

אינטרנט
עד 200 מגה

טריפלים כולל
מסך LED

טלפון ללא
הגבלה ועוד

לפרטים >>

בתמונה משקף שקיעת מרצפות שאינה מתרחשת ביום אחד. העד אינו יודע להסביר מדוע אם מדובר בביקור שנערך אחת לשנה לא הוצג טופס הביקור משנת 2012 שבו בוודאי אמור להופיע תיאור המפגע, בין אם נערך הביקור לפני התאונה ובין אם נערך לאחריה. לצערי, איני יכול ליתן אומון בעדות זו. אני סבור – כב"כ התובעת – שטופס הביקור נערך באופן שטחי, ללא כל בדיקה יזומה של הליקויים על ידי נציגי עמיגור, וספק אם נרשמו בו תלונות הדיירים לגבי ליקויים.

33.ראייה לכך שנציגי עמיגור שביקרו בבית התובעת לא בדקו קיומם של ליקויים בקראווילה, אנו למדים מפי מי שערך את הביקור המתועד בטופס מיום 21/3/2011, הלוא היא הגב' שירלי בכר. הגב' בכר מתארת את הליך הביקור במילים הבאות: "אני באה ושואלת מי גר פה, אם זה האדם בעל החוזה צריך לגור שם והגלוויים שלו. ממלאה את הטופס, שואלת שם משפחה, כמה מספר ילדים, תעודת זהות. ואם יש תקלות או משהו אז הם מדווחים לי. באותו רגע אני כותבת ולמחרת אני באה למשרד ומטפלת בבעיה. אבל פה לא הייתה בעיה." (עמ' 45 ש' 18). פעמיים נשאלה העדה אם היא מחפשת תקלות או מפגעים בזמן הביקור והשיבה בשלילה. (עמ' 45 ש' 12 וש' 27). פעמיים נוספות הוסיפה העדה ביזמתה ואמרה: "אני לא הולכת לחפש תקלות" (עמ' 46 ש' 1); "אני לא הולכת לחפש מפגעים" (עמ' 46 ש' 8).

העדה העידה כי במסגרת הביקור היא אינה מקיפה את הבית מסביב, וכי היא מסתכלת באופן כללי בלבד. (עמ' 45 ש' 29; עמ' 46 ש' 30). יתר על כן, היא אפילו אינה שואלת את הדיירים אם יש תקלות אלא מחכה ליזומה מצד הדיירים בעניין זה. (עמ' 46 ש' 29)

עינינו הרואות כי הרושם שניסה ליצור מר בוסקילה בתצהירו ובעדותו, כאילו במסגרת הביקור השנתי פועלים נציגי עמיגור לאתר מיוזמתם תקלות ומפגעים, אינו אמת. הנכון הוא שסע' 8 של טופס הביקור השנתי אינו משקף דבר, מלבד העייפות שאחזה בדיירים מלהתלונן על ליקויים שאינם מטופלים ממילא, דוגמת המרצפות השקועות בחצר האחורית.

34.ניתן לסכם דיון זה במסקנות הבאות:

- עמיגור הייתה אחראית לתחזוקה השוטפת של הבית וסביבתו.
- התובעת ובעלה דיווחו לעמיגור על המפגע ועל הליקויים בריצוף בחצר האחורית.
- עמיגור לא תיקנה את הליקויים שהיו באחרייתה, והתעלמה מפניות התובעת ובעלה בעניין זה.

עמיגור התרשלה בכך שלא דאגה לתיקון הליקויים ולא נקטה מידת זהירות שהייתה מצופה ממנה. בכך הפרה עמיגור את חובת הזהירות כלפי התובעת שהתגוררה בנכס שעמיגור הייתה אחראית על תחזוקתו. לפיכך, אחראית עמיגור לנזקי התובעת שנגרמו כתוצאה מסיכון שהיה על עמיגור לצפותו מראש, והתממש בפועל.

35. אשר לאשם התורם –

התובעת נשאלה כיצד לא נזהרה בהליכתה בשטח המרוצף בחצר האחורית, כשהייתה מודעת למפגע, והשיבה כך: "נזהרתי, זה אחרי זהירות. נזהרתי אבל בן אדם הולך אז קורה שגם לא שם לב בדיוק לשנייה של המדרגה הזאתי שהיא שקועה. זה אחרי זהירות. את הולכת את לא כל הזמן אומרת אני אזרה, אני אזרה. זה לא הולך ככה כשאת באמצע הליכה." (עמ' 15 ש' 15).

לאחר לבטים, והגם שבעת מתן הצעת הפשרה ובסיום הדיון הצעתי לזקוף לחובת התובעת אשם תורם בשיעור גבוה יותר, החלטתי לבסוף לזקוף לחובתה של התובעת אשם תורם בשיעור של 25% בלבד. מצד אחד, גם אם עמיגור היא שהייתה אחראית ליצירת המפגע וחדלה מתיקונו, הייתה זו התובעת שחיה במקום שנים רבות, הכירה את המפגע, והיה עליה לנקוט משנה זהירות בהליכתה. מצד שני, לא אוכל להתעלם מהתסכול העמוק שחשו התובעת ובעלה נוכח התעלמות מתמשכת של עמיגור, כשבסופו של יום התרחשה התאונה שמפניה חששו לאורך שנים.

וכך העיד בעניין זה מר יצחקי, כשנשאל מדוע לא שלח פנייה בכתב לעמיגור (עמ' 24 ש' 9):

"העד, מר יצחקי: אנחנו עומדים בצד האשם, את מבינה? בשאלות שלך אני עומד בצד האשם.

ש:אתם לא בצד האשם.

ת:אני אשם שהאישה נפלה בגלל שהוצאתי פקס או לא הוצאתי פקס?!

ש:אנחנו מנסים לברר פה מה קרה. אתם אומרים דיווחנו. אני אומרת עוד הפעם, להתקשר ולדווח על תקלות היה לך כוח. אבל כדי לכתוב מתי התקשרת ועם מי דיברת זה לא היה לך כוח.

ת:אני לא משרד. אין לי משרד.

ש:יש לך דף ועט בבית?

ת:יש לי ראש בבית לטפל בילדים שלי. הבת שלי ניסתה להתאבד. זה מה שיש לי."

למקרא עדויות הצדדים פעם נוספת ונוכח האמור לעיל בעניין זה שוכנעתי שאין זה צודק להשית על התובעת אשם תורם בשיעור העולה על 25%. אפשר שגם שיעור זה גבוה מן הראוי בניסיון העניין.

שומת הנזק

36. בבואי לשום את נזקיה של התובעת שוויתי לנגד עיניי את העובדות הבאות:

התובעת נולדה ביום 7/6/1961 והיא כיום כבת 56 שנים.

התאונה התרחשה ביום 4/5/2012. באותה עת הייתה התובעת כבת 51 שנים.

בתאונה נחבלה התובעת בידה הימנית, ונותרה לה נכות צמיתה בשיעור של 10% לפי סע' 1(1)35(ב) לתקנות הביטוח הלאומי בדבר קביעת דרגת נכות השפעה קלה על כושר הפעולה הכללי והתנועות. נכות זו נקבעה על ידי ד"ר תבור בגין כאבים והגבלה בתנועה של מרפק ימני (יד דומיננטית).

התובעת עובדת לפרנסתה כמנהלת חשבונות שכירה, והשתכרה בממוצע עובר לתאונה סך של כ-7,500 ₪ לחודש (לאחר הצמדה להיום). שכרה החודשי הממוצע של התובעת כיום עומד על כ-8,500 ₪ לחודש. (ר' דו"ח רציפות שכר שצורף לראיות הנתבעות).

להלן פירוט שומת הנזק, לפי ראשי הנזק השונים.

כאב וסבל –

37. התובעת ביקשה לפסוק לה פיצוי בסך 70,000 ₪ בגין ראש נזק זה. לעומתה סבורות הנתבעות כי יש להעמיד ראש נזק זה על סך של 22,000 ₪ בלבד.

בהינתן העובדה שלתובעת נגרמה נכות צמיתה בשיעור של 10% ביד ימין, שהיא ידה הדומיננטית של התובעת, וכי התובעת סובלת מכאבים ומהגבלת תנועה ביד זו, ובהתחשב בתקופה של כחמישה חודשים שעברו ממועד התאונה ועד שהתייצב מצבה של התובעת אני רואה לפסוק לתובעת סך של 50,000 ₪ בראש נזק של כאב וסבל.

הפסדי שכר לעבר –

38. בגין התאונה שולמו לתובעת דמי פגיעה בסך 17,081 ₪ עבור התקופה שמיום התאונה ועד 2/8/2012 (כשלושה חודשים). סכום דמי הפגיעה משקף 75% מהכנסתה של התובעת ועל כן זכאית התובעת לפיצוי נוסף בסך 5,694 ₪ עבור תקופה זו. בהמשך, בשנים שלאחר התאונה ועד היום השביח שכר של התובעת. התובעת טוענת שאלמלא המגבלות שנגרמו לה בתאונה היה שכרה משביח יותר. לעומתה טוענת הנתבעת כי אין לפסוק לתובעת פיצויים עבור נזק שלא הוכח.

חישוב אקטוארי של הפסד השכר לעבר, לתקופה שלאחר אובדן כושר מלא ועד היום, עומד על 39,750 ₪ (7,500 ₪ 10% נכות X 53 חודשים). בהתחשב בכך ששכרה של התובעת לא נפגע עד היום ואף השביח אני רואה לפסוק לתובעת סכום גלובלי בסך 7,500 ₪ בלבד לתקופה שמחודש 9/2012 ועד היום.

סכום הנזק הכולל בגין ראש נזק של הפסדי שכר לעבר עומד במעוגל על 13,500 ₪.

הפסדי שכר לעתיד –

39. התובעת ביקשה לפסוק לה פיצויים בסך 90,331 ₪ בגין הפסדי שכר לעתיד, לפי חישוב אקטוארי מלא. הנתבעות טוענות כי הואיל ולא הוכחה ירידת שכר בפועל אין מקום לפסוק לתובעת פיצויים לפי חישוב אקטוארי מלא ויש לפסוק לה פיצוי גלובלי בסך 25,000 ₪.

החישוב האקטוארי המלא עומד נכון להיום על סך 95,465 ₪ (7,500 ₪ 10% נכות X 112.3 מקדם היוון עד גיל 67). אני סבור שיש להעמיד ראש נזק זה של הפסדי שכר לעתיד על כמחצית מהחישוב האקטוארי המלא. מחד גיסא, שכרה של התובעת לא פחת עד היום ואף השביח. מאידך גיסא, הנכות שנגרמה לתובעת היא נכות תפקודית ממשית, אשר גורמת לכאבים ולהגבלת תנועה בידיה הדומיננטית. מצבה של התובעת אינו צפוי להשתפר, ובהתחשב בגילה הרי שאם תיאלץ לשנות את מקום עבודתה מכל סיבה שהיא עלול שכרה להיפגע בשל מגבלותיה.

לפיכך, אני אומד את הנזק בגין הפסדי שכר לעתיד ופגיעה בכושר ההשתכרות של התובעת על סך 47,750 ₪.

הפסדי פנסיה וזכויות סוציאליות –

40. התובעת זכאית לפיצוי בשיעור 12% מהפסדי השכר לעבר ולעתיד.

סכום זה עומד על 7,650 ₪.

הוצאות רפואיות והוצאות נסיעה –

41. התובעת ביקשה לפסוק לה פיצויים בסך 15,000 ₪ בגין ראש נזק זה. לעומתה טוענת הנתבעת כי מדובר בנזק מיוחד שאותו יש להוכיח בראיות. התובעת לא הציגה קבלות להוכחת נזקה. לפיכך, מבקשת הנתבעת לקבוע פיצוי גלובלי בסך 1,000 ₪ בלבד.

לאחר שעינתי בטענות הצדדים אני רואה לאמוד ראש נזק זה על הצד הנמוך בסך של 1,500 ₪ בלבד. התובעת לא הציגה ראיות להוכחת הוצאותיה. מנגד, ברור שהתובעת נדרשה להוצאות נסיעה ולהוצאות רפואיות מוגברות לצורך הטיפול בנזק בחודשים הסמוכים לאחר התאונה.

עזרת צד שלישי –

42. התובעת ביקשה לפסוק לה פיצויים בסך 35,000 ₪ לעבר ו-227,134 ₪ לעתיד. לטענת התובעת היא נזקקה לעזרה מוגברת של בני משפחתה, ואף לעזרת בית בשכר בסכום של 1,000 ₪ לחודש. הנתבעת הציעה לפסוק סכום גלובלי של 2,000 ₪ בלבד.

לא שוכנעתי כי יש מקום לפסוק לתובעת פיצויים בגין עזרת צד שלישי בסכומים שהיא מבקשת. לא הוכח כי התובעת מעסיקה עזרה בשכר בסכום של 1,000 ₪ לחודש. וודאי לא הוכח כי עזרה זו דרושה לתובעת כתוצאה מהתאונה מושא התיבה. מצד שני, כפי שצינתי לעיל, התאונה גרמה לתובעת נכות בשיעור של 10% שהיא בעלת משמעות תפקודית ממשית. הנכות שנגרמה בתאונה פוגעת ביכולתה של התובעת לבצע בכוחות עצמה את הפעולות הנדרשות במשק הבית, והיא נדרשת לעזרה מוגברת של

**HOT עסקים
במבצעים
בלעדיים
לחברי אתר
פסקדין**

HOT
עסקים

**אינטרנט
עד 200 מגה**

**טריפלים כולל
מסך LED**

**טלפון ללא
הגבלה ועוד**

לפרטים >>

בני משפחתה האחרים ואף לעזרה בשכר. יש להניח שכלל שיעברו השנים תזדקק התובעת לעזרה רבה יותר בגין המגבלות שגרמה התאונה.

אני רואה להעמיד את הפיצוי בגין ראש נזק זה על 25,000 ₪.

43. כל הנזק שנגרם לתובעת בתאונה מושא התביעה עומד על 145,400 ₪.

סכום הנזק לאחר ניכוי אשם תורם בשיעור של 25% עומד על 109,050 ₪.

(תגמולים שקיבלה התובעת בגין דמי פגיעה הובאו בחשבון בחישוב הפסדי שכר לעבר).

על סכום זה יש להוסיף הוצאות משפט.

סוף דבר

44. כתוצאה ממחדלי עמיגור בכל הנוגע לתיקון ליקויי הריצוף בחצר האחורית בביתה של התובעת באתר הקראוולות בניצן, נפלה התובעת ונחבלה בידה הימנית. האחריות לנפילת התובעת מוטלת על עמיגור. על התובעת יש להשית אשם תורם בשיעור של 25%. לתובעת נותרה נכות צמיתה בשיעור של 10% בגין כאבים והגבלת תנועה ביד ימין. נזקה של התובעת בניכוי אשם תורם עומד על 109,050 ₪.

45. הנתבעות תשלמנה לתובעת את הסכומים הבאים:

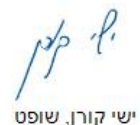
א. פיצויים בסך 109,050 ₪;

ב. הוצאות משפט בסך 5,000 ₪ (שכר העדים, הוצאות המומחה ושכר בטלת התובעת);

ג. שכר טרחת עורך דין בסך 25,518 ₪ (23.4% מסכום הפיצויים).

התשלום ישולם עד ליום 15/3/17.

ניתן היום, י"ג שבט תשע"ז, 09 פברואר 2017, בהעדר הצדדים.

ישי קורן, שופט

הורד קובץ

בעלי דין המבקשים הסרת המסמך מהמאגר באמצעות פניית הסרה בעמוד [יצירת הקשר](#) באתר. על הבקשה לכלול את שם הצדדים להליך, מספרו וקישור למסמך. כמו כן, יציין בעל הדין בבקשתו את סיבת ההסרה. יובהר כי פסקי הדין וההחלטות באתר פסק דין מפורסמים כדין ובאישור הנהלת בתי המשפט. בעלי דין אמנם רשאים לבקש את הסרת המסמך, אולם במצב בו אין צו האוסר את הפרסום, ההחלטה להסירו נתונה לשיקול דעת המערכת

Disclaimer

הודעה

באתר זה הושקעו מאמצים רבים להעביר בדרך המהירה הנאה והטובה ביותר חומר ומידע חיוני. עם זאת, על המשתמשים והגולשים לעיין במקור עצמו ולא להסתפק בחומר המופיע באתר המהווה מראה דרך וכיוון ואינו מתיימר להחליף את המקור כמו גם שאינו בא במקום יעוץ מקצועי.

האתר מייעץ לכל משתמש לקבל לפני כל פעולה או החלטה יעוץ משפטי מבעל מקצוע. האתר אינו אחראי לדיוק ולכוננות החומר המופיע באתר. החומר המקורי נחשף בתהליך ההמרה לעיוותים מסויימים ועד להעלתו לאתר עלולים ליפול אי דיוקים ולכן אין האתר אחראי לשום פעולה שתעשה לאחר השימוש בו. האתר אינו אחראי לשום פרסום או לאמיתות פרטים של כל אדם, תאגיד או גוף המופיע באתר.

נכותות קשורות

- ביהמ"ש לא נתן למדינה להתנער מאחריות כלפי תושבי הקראוולות בניצן

שאל את המשפטן

יעוץ אישי שלח את שאלתך ועורך דין יחזור אליך

* שם * נ"ד דוא"ל

בחר אזור * תוכן הפנייה

הקש קוד אבטחה* שלח

קוד אבטחה
GN 44 5Z

אתרים בשיתוף פעולה
אתר המרכזי - תמ"א 38

תרגום נוטריוני
חוות דעת כלכליות
והערכות שווי

כימיה מעבדות
בחון תנועה אזרחי
צידוד

שירותים משפטיים
חוות דעת בטיחותיות
רטיבות מבנים
אלקטרואופטיקה, צידוד
רפואי ופטנטים

דיני תקשורת ואינטרנט
דיני ביטוח
דיני מקרקעין

תחומי משפט במגזין
חוזים ומסחר
דיני עבודה
פלילי

ראשי
דף בית - פסקדין
חיפוש במאגרים
המגזין

חוות דעת רפואית – ארתופד חוות דעת - אורולוגיה חוות דעת הנדסיות שמאים עדים מומחים תמלול הקלטות	איכות הסביבה חוות דעת - גריאטריה בוררות חוקרים פרטיים תרגום משפטי פסיכיאטריה משפטית עיצוב גרפי	סוכני ביטוח חוות דעת - כירורגיה גינקולוגיה מיילדות גרפולוגיה משפטית פוליגרף מומחים לדין הזר חוות דעת רפואית	כלכלן חוות דעת רפואית - פסיכיאטר מסירות משפטיות רואי חשבון שרותי עזר משפטיים צילום מקצועי וייצוגי	בנקים דיני משפחה הוצאה לפועל דיני נזיקין תעבורה	דיני צרכנות ותיירות קניין רוחני דיני תאגידים רשלנות רפואית מיסים חוקתי ומנהלי	פייסבוק שרות לקוחות תנאי שימוש אודות
---	--	---	---	---	--	---

הוקם ע"י מערכות מודרניות בע"מ, עיצוב: סטודיו מילעביה

כל הזכויות שמורות לפסקדין - אתר המשפט הישראלי

HOT עסקים
במבצעים
בלעדיים
לחברי אתר
פסקדין

HOT
עסקים

@
אינטרנט
עד 200 מגה

טריפלים כולל
LED מסך

טלפון ללא
הגבלה ועוד

לפרטים <<